

§ 8.

Som ny § 48 b indsættes:

„Overtrædelser af nærværende lov eller af de i medfør af loven givne forskrifter straffes med bøder, forsåvidt der ikke i denne lov eller i lovgivningen iøvrigt er fastsat særlig straf herfor.“

§ 9.

§ 49 affattes således:

„*Stk. 1.* Bøder i henhold til nærværende lov pålægges af toldvæsenet, medmindre dette ønsker sagen afgjort ved domstolene. Det står dog vedkommende frit for inden 14 dage efter, at afgørelsen er meddelt ham, at forlange sagen undergivet domstolens afgørelse, hvilket da foranlediges af toldbestyrelsen. En indledet sag bortfalder dog, når enten toldvæsenet tager sin påstand om bøde eller sagsanlæg tilbage, eller når den tiltalte, som har forlangt domstolens afgørelse, frafalder samme.

Stk. 2. Når sager angående overtrædelse af nærværende lov indbringes for retten, behandles de som politisager. De i lov om rettens pleje kap. 68, kap. 69, kap. 71 og kap. 72 omhandlede retsmidler finder anvendelse på de pågældende sager i samme omfang som i sager, som det efter de almindelige regler tilkommer statsadvokaten at forfølge. Nedlægges der af anklagemyndigheden påstand om idømmelse af fængselsstraf eller om frakendelse af retten til at drive næring, skal der på tiltaltes begæring beskikkes ham en forsvarer.

Stk. 3. Søfolk, der er forhyret med skibe i udenrigs fart, samt personer, der ikke er bosiddende her i landet, kan ikke ved at

begære sagen indbragt for domstolene befri sig for forpligtelse til at efterkomme toldvæsenets afgørelse, indtil rettens afgørelse måtte foreligge.

Stk. 4. Bøder efter toldlovgivningen kan inddrives ved udpantning, ligesom de eventuelt kan gøres til genstand for afsoning efter lovgivningens almindelige regler.“

§ 10.

I § 2 i lov nr. 85 af 31. marts 1931 om tillæg til lov af 13. november 1926 om foranstaltninger mod smugleri m. v. foretages følgende ændringer:

Efter „udleveres“ indsættes „andre“, og ordene „fra lagre i frihavnen under tilside-sættelse af regler, fastsatte af finansministeren i henhold til § 47, stk. 1, i lov nr. 108 af 29. marts 1924, jfr. lov nr. 62 af 31. marts 1928, eller under tilsidesættelse af andre“ erstattes med „end sådanne særlig højt beskattede, der omfattes af regler, fastsatte af finansministeren i henhold til § 47, stk. 1, i lov nr. 108 af 29. marts 1924 om toldafgifterne m. m. med senere ændringer, fra lagre i Københavns frihavn under tilside-sættelse af de“.

Finansministeren bemyndiges til at lade optrykke i lovtidende lov nr. 275 af 13. november 1926 om foranstaltninger mod smugleri m. v. og lov nr. 85 af 31. marts 1931 om tillæg til lov af 13. november 1926 om foranstaltninger mod smugleri m. v. som ændret senest ved nærværende lov.

§ 11.

Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Nærværende lovforslag tilsigter at skaffe hjemmel for toldfrihed for forskellige effekter i tilfælde, hvor Danmark ved mellemfolkelig overenskomst er forpligtet til at yde toldfrihed, og at skaffe hjemmel for en mere effektiv kontrol med højt beskattede varer i Københavns frihavn. Man har samtidig stillet forslag til tiltrængte ændringer i toldlovens bestemmelser om toldfrihed for flyttegods og i toldlovens straffebestemmelser.

§§ 3, 5, 6, 9, stk. 2, og 10 i forslaget er bortset fra mindre ændringer af samme indhold som § 2,

nr. 1, 10, 13 og 14 samt § 3 i det af finansministeren den 6. maj 1952 i folketinget fremsatte lovforslag (se rigsdagstidende 1951—52, tillæg A, sp. 5857).

Om de enkelte forslag bemærkes følgende:

ad § 2.

For at flyttegods kan indgå toldfrit kræves efter de gældende bestemmelser, at ejeren har haft egentlig bopæl i udlandet i mindst 1 år. Det har imidlertid i praksis vist sig vanskeligt at afgøre, om en person, som efter ophold i udlandet vender